

[Aksel Larsen.]

for ville blive lavere, end den er nu. Og hvad angår det med, at de ældre aldersklasser er overrepræsenterede, må han altså undskylde mig. Mig bekendt er vi to medlemmer af Folketinget, som er fyldt 70 år, og der er ifølge Danmarks Statistik, eller der var i 1960 307.174 mennesker i dette land, der var fyldt 70 år, så hvis det er os to, der repræsenterer dem, har vi et ganske solidt antal vægere bag os. Men lad det nu ligge. Det være sagt, at jeg mener, at valgretsaldere kunne og burde nedsættes.

Jeg ser naturligvis meget gerne, at de nordiske lande har en fælles valgretsaldere, men jeg må gøre opmærksom på, at det har vi jo ikke for tiden. Det viser sig, at nogle lande kan gå foran, og jeg tror, at hvis vi her tager et initiativ, eventuelt hvis man med støtte af Folketinget presser på over for de andre nordiske lande og i Nordisk Råd, kan vi måske nå en samordnet, fælles nedsættelse til 18 år. Det var der jo flertal for i Nordisk Råd i 1964. Jeg ved godt, at det forslag, jeg på mit partis vegne argumenterede for i Folketinget i 1964-65, modsatte man sig med den begrundelse, at der kun var to medlemmer af den danske delegation ved Nordisk Råds session i Stockholm i 1964, der stemte for rekommandationen til regeringerne. Det er fuldstændig rigtigt. Den ene var mig, for at tage mig selv først, den anden er ikke mere medlem af Folketinget, men det var den nuværende undervisningsminister, og det kunne dog tænkes, at dette bevirkede, at der i regeringen måtte være et vist mildt klima eller en vis støtte for denne sag. Hvis jeg ikke husker meget fejl, er det også sådan, at der for to, tre år siden i det konservative folkeparti var en ikke ringe sympati for at gå ned til 18 års valgretsaldere. Jeg ved ikke, i hvor høj grad den blev delt af partiets daværende gruppeformand, som nu er indenrigsminister, men hvis han ikke ligefrem var modstander af tanken, kan det jo også godt være, at der vil være lidt mild luft inden for regeringen for tanken om nedsat valgretsaldere.

Det kan alt sammen overvejes, men jeg regner jo ikke med resultat nu, inden Folketinget gør sit arbejde færdigt, og det gør forslagsstillerne heller ikke; de håber på et resultat inden næste valg. Det tror jeg også

godt vi kan få, men ikke hvis man stærkt vil koble spørgsmålet om valgretsaldere sammen med spørgsmålet om myndighedsaldere.

Der er fra ordføreren for forslagsstillerne kommet og der står i lovforslagets bemærkninger en masse gode argumenter for nedsættelse af valgretsaldere, og så står der ganske kort:

„Forslagsstillerne anser det for rimeligt, at valgretsaldere og myndighedsaldere følges ad. . .“

Hvorfor gør de det? Det står der ingen ting om; der er overhovedet ikke, hverken i bemærkningerne til lovforslaget eller i det, vi har hørt her, et reelt argument for, at myndighedsaldere bør sættes ned. Måske bør den sættes ned, men hvis man mener, den bør sættes ned, bør man have et argument for det. Der er minsandten forskel på at være moden nok til at vide, hvordan man kan og bør stemme ved et politisk valg, og at være moden nok til at kunne forpligte sig og sin familie f. eks. i retshandler, ejendomsforhold o. lign. Det spørgsmål kræver virkelig alvorlig overvejelse, og det bør ikke kobles sammen med spørgsmålet om valgretsaldere.

Vi har næsten altid haft forskel på valgretsaldere og myndighedsaldere herhjemme. For tiden da er både valgretsaldere og myndighedsaldere 21 år; tidligere har valgretsaldere været højere end myndighedsaldere. Der er ikke noget i vejen for, at valgretsaldere kan være lavere end myndighedsaldere, og jeg tror, at forslagsstillerne har gjort sagen og sig selv en dårlig tjeneste ved, at de absolut ville gabe så højt, at de ikke kunne nøjes med at komme med den ganske enkle tanke, det ganske enkle og letfattede forslag om nedsættelse af valgretsaldere. Det ville gøre det hele langt lettere og give større muligheder for et resultat. Men lad os få forslaget i udvalg, og lad os se, hvad vi kan gøre ved det.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til den interessante debat, der har fundet sted her. Jeg kan kun sige, at vi vil selvfølgelig overveje de forslag, der er stillet. Der er forslaget, som tinget jo selv afgør, om et udvalg — og det forstår jeg kommer — hvor man har lejlighed til at drøfte sagen